

TOVERI

Ennen suomalaisten työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.
TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI
(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:
For 1 year \$3.75; For 6 Months, \$2.00; For 3 Months, \$1.25; For 1 Month 50c.

Ilmoitushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärsyllä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, haikutieto- ja nimenmuutos-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavaan hintaluetteloon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahan seurata mukana. Englannin-kielisiä suomennetaan vapasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta \$3.75; 6 kuukautta \$2.00; 3 kuukautta \$1.25; 1 kuukausi 50c.
SUOMEEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
1 vuosikerta \$5.50; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.
Telefoni: konttori 365, toim. 832.

Vappu ilmestyy täällä vikolla. Ellet ole antanut vielä tilaustasi, niin anna se jonkun puoluelehden asiamiehelle nyt viivyttämättä tai lähetä suoraan Toverin konttoriin. **Lasten Kevät on jo valmis.** Tilaa se lapsillesi nyt heti.

Se on toinen juttu kuin palkankorotus

Muutamien takäläisten rautatieyhtiöiden ilmoitetaan antaneen työläisilleen oikeuden käyttää viljelystarkoituksiin joitakin rautateiden varrella olevia sopivia paitteja, tarkoituksella kasvatetaan elintarpeita itselleen niissä. Maat ovat luovutettavilla niiden omistajille, jotka eivät halua kasvatusta elintarpeita muuta kuin viljelijän omaa perhettä varten.

Joku saattaa pitää toimenpiteitä hyvinkin suuresta armeliaisuudesta johtuvana ja työläisille hyvinkin edullisena, mutta työväen näkökulmasta on, mistä sellainen hyväntoimisuus oikeastaan johtuu. Eiköhän selitys olisi helposti löydettävissä jos koettaisi etsiä sitä rinnan rautatieläisten palkankorotusvaatimusten syiden kanssa. Tunnettuaan näet on, että suuri osa rautatieläisistä tekee työtä niin pienellä palkalla, että sillä on mahdoton kunnollisesti elää, mutta kun yhtiöt eivät ole lähessään niin halukkaita antamaan palkankorotusta, kuin "oikeuden" joko syödä heinä tien varsilta, tai muokata ratapenkereen syrjät ja kasvatat siinä kaalia ja perunoita, niin tekee se tarjouksen. Se laskee ettei "seksunamies" tytyy puoleentoista dollarin päiväpalkan kuiton se saa luvan tonkia lisäksi iltakaudet perunamaallaan. Ja epäilemättä moni mies-perunuttakin koko palkankorotusvaatimuksensa ja tonkiä tytytyvänsä maata, vieläpä kiitellen kerroja katu ajatuksiainkin palkankorotuksista.

Rautatieparonit, samoin kuin kaikki riistajat, ovat valmiit ennen mihin hyvänsä kuin antamaan työläisilleen niin paljon palkkaa että sillä kunnollisesti elää. Kun työläiset saadaan tekemään työtä alhaisella palkalla, hankkimalla heille "siivansiota" iltakausiksi, on siitä se hyöty, että sellaisessa "ansiotyössä" kuluu aika niin että palkankorotusvaatimus nohohtu kokonaan ja union perustaminen ei muista mieleenkään ja jos toiset saavat union pystyyn, maan kuokkija ei muistakaan käydä kokouksissa, sillä hänellä on "omaa työtä" tehtävänä, jota ei suinkaan sovi jättää tekemättä.

Sellaiset "lahjoitukset" ovat parhaanlaisia sijoituksia mitä yhtiöt saattavat tehdä, sillä niillä estetään työläisten luokkatunne heräämistä, estetään heidät toimimasta yhteisesti, kiinnittämällä heidän harrastuksensa yksilö-

lisiin pyrkimykseen joka on turmiollinen ihanne mitä työläinen saattaa omata.

Järjestymisessä työväestön voima

Työväenluokan joukkovoima on ainoa mahdollinen ilmenemismuoto on järjestöissä, olivatpa ne järjestöt sitte taloudellisia tai poliittisia. Yksinään toimivan työläisen asema on aivan yhtä toivoton kuin esihistoriallisen ihmisen, joka työväestö taisteli villiä luontoa vastaan.

Liittyminen unioniin tekee työläisille mahdolliseksi esittää joukkona vaatimuksensa työnantajille ja joukkona määrätä mitä kunkin yksityisen on tehtävä. Järjestymätön ja hajanainen joukko ei voi saada aikaan mitään yhtenäistä, ei menetellä yhtenäisen suunnitelman mukaan silloin kuin kaikkien edut ovat kysymyksessä. Järjestymättömät työläisetkin tunnustavat että otoliin olisi saatava parannuksia, mutta miten menetellä. Jos yksityinen työläinen esittää vaatimuksensa isännälle, käsketään hänen etsiä uutta työpaikkaa ja kun joutulaita on kylkiksi ympärillä, jää sellainen vaatimus tyhjänä. Kokonaan toisin on joukon laita. Se esittää vaatimuksensa joukkona, taistelee niiden puolesta joukkona ja voittoa monin verroin sen mitä yksityinen parhaassakaan tapauksessa ei voi saada aikaan. Järjestynyt joukko voittaa luottamusta itseensä, joutuu osittain omaan voimaansa, jota voi käyttää vaatimusten taakana, kun järjestymättömien sitävastoin on yksityisinä aina turvaututtava alistumiseen ja tulevaisuuteen; parhaassakin tapauksessa voi yksityinen saada palkankorotusta vain työnantajansa erikoisesta suosioista.

Kun järjestymättömässä joukossa yksityisten hajanaisuus tekee vaatimusten esittämisen mahdottomaksi, tekee järjestyneessä sitävastoin useampien olemassa olo ne mahdolliseksi. Järjestymättömät epäilevät toisiaan, järjestyneet luottavat toisiinsa, ajavat vaatimuksensa lävitse toinen toisensa avulla. Se mikä on järjestymättömien heikkous, nimitään joukko, on järjestyneiden voiman peruste.

Unioniin järjestymisen on palkkatyöläisten voimakas ase taloudellisessa taistelussa, mutta kapitalistinen teollisuus synnyttää sellaisiaakin tuotannonaloja, joilla ei työskentele suoraan palkkatyöväestöä, vaan n. s. itsenäisiä tuotannon harjoittajia, kuten esim. pienviljelijät, joiden asema ei suinkaan ole yhtään itsenäisempi kuin palkkatyöläisenkään, onpa päinvastoin useassa tapauksessa paljon riippuvaisempi. Sellaisen työläisten asema ei ole niinkään yksinkertainen, käsitettävissä, eivätkä he useassa tapauksessa sitä käsitäkään, vaan antautuvat riistajiensa aseksi, veljälä heidän järjestönsä jäseniksi.

Etujen yhtäläisyys yhdistää kuitenkin nämäkin työväenluokan erilaiset ainekset ja niinpä heidän ainoa pelastuksensa onkin yhteiskunnassa. Mutta heidän järjestymisensä yhtenäiseen ammattiliittoon palkkatyöläisten kanssa ei ole mahdollinen, sillä työalan erilaisuus tulee esteeksi, mutta yhteinen poliittinen järjestö on sitäkään välttämättömpi, koska vain siinä voidaan ajaa koko työväestön köyhälistön huokkaukset yhtenäisinä. Sellaisella sorretulla ja riistetyllä työväestön köyhälistön osalla kuin esim. pienviljelijästä on, ei olekaan sanottavia järjestymismahdollisuuksia muualla kuin poliittisessa luokkapuolueessa; ne muut alat joilla he voivat keskenään järjestäytyä, ovat siksi suppeat ja rajoitetut, sekä verrattain pienestä merkityksestä, että niiden aiheuttama hyöty ei ole verrattavissa ollenkaan poliittisen järjestön tarjoamaan hyötyyn.

Järjestöissä ei näet saa olla kysymys yksin tämänpäiväisestä eduista, vaan myöskin siitä, miten kapitalistinen järjestelmä olisi poistettavissa ja farmarien järjestö — poliittista lukuunottamatta — ovat pakotettuja toimimaan pääasiassa päivän kysymysten käsittelyssä, eivätkä voi laajentaa toimintaansa lopulliseen päämäärämme tähtääväksi edes siinä määrässä kuin unionit voivat tehdä.

Koko työväestö tarvitsee voimakkaan poliittisen järjestön yhteisten etujensa ajamiseksi ja kapitalistisen järjestelmän kukistamiseksi ja sellainen sillä on sosiaalipuolueessa.

Sota ja kansan verotukset

Nyt kun olemme sodan kynnyksellä, ei liene haitaksi vaikkakin kohotammekin hiukan tulevaisuuden verhoa nähdäksemme mihin koettelemuksiin olemme menossa ja minkälaisia taakkoja meidän niskoillemmen tullaan ennen pitkää säilyttämään.

Meidän ei tarvitse mennä ennustelemaan, eikä puhumaan yleensä mitään sellaista, mistä emme varmuudella tiedä, sillä meillä on tällä kertaa niin monta valisevaa esimerkkiä silmämme edessä siitä, mikä kansaa odottaa joutuessaan nykyaikaiseen sotaan, jotta mikäli kansan kantamattavaksi joutuvat verotukset ovat kysymyksessä, me niistä eukäteen voimme puhua aivan kuin tapahtumista, joista vuosien kuluttua jätetään tilastoja mukaan kirjoitetaan historiaa. Niinpä voimme olla varmoja siitä, että jos kapitalistiemme suunnitelmat kaikki puolin onnistuvat ja he oman tahtonsa jälkeen yhä edelleenkin saavat asioita järjestä, niin Yhdysvaltain kansa varsin pian on korvian myöten heille velassa ja että koko kansalta kaikilla keinoilla sekä välillisten että välittömien, suorien ja epäsuorien verotusten muodossa tullaan kiskomaa kaikki mitä siltä irti lähtee ja se tullaan näkinnytään ja uuvuttamaan niin tyysti kuin suinkin on mahdollista yleisistä kapinaa nostamaan. Tuollaisia menetelyä ovat vallitsevat luokat kaikissa Euroopan maissa harjottaneet ja sen seurauksena on kansa Venäjällä jo nousut vastarintaan siksi, että sen kärsimysten mitta alkoi käydä ylittävänä. Samaa voimetta odottaa tapatuksiksi kaikissa muissakin sotivissa maissa kunhan tapaukset vain ennättävät kehittyä polttopisteensä, s.o. kun nykyistä mielettömyyttä kyllin kauan jatketaan.

Nykyisin sotivista maista me parhaiten tunneimme ot Englannissa, sillä sen maan kanssa me nykyisen sodan aikana olemme olleet lähimmäisiä tekemisessä. Ennen sotaa vallitsi Englannissa vapaakauppa. Sinne saattoi vieraan maan tuotteita tuoda monenomaisesti, maksamatta niistä mitään tullia. Mutta nyt ovat asiat toisin. Sotatarkoituksiin ra-

hoja tarvittaessa on vapaakauppa-asiakirjoineen siirtynyt museotavaraksi ja sen sijaan on palattu takaisin entisiin aikoihin ja kaikille mahdollisille tarveaineille asetettu korkeat tuontitullit, joitten välityksellä kansaa yksinpä sen syömisestäkin verotetaan. Niinpä maksaa kansa kahvista, teestä, sikurista, kaakaosta, tupakasta jne. korkeata lisämaksua hallitukselle. Sokerin kaupasta on hallitus tehnyt itselleen monopolin koskien yksinään huiketta hintaa voittona ja monella muullakin tavalla osaa hallitus rikkaita alamaisiaan verottaa. Jokaisesta huvittelusta on hallitukselle maksettava sotavero, jokaisesta sähköanomasta menee samaan sotakassaan jokin määrätty prosentti samaten kuin jokaisesta rautatie- ja laivalipusta. Maksuosuksiin on jokaiseen lunastettava sotaveromerkkiä, vieläpä kirjeisiinkin on yksi ylimääräinen sotapostimerkki kustannettava. Nämä ovat kaikki verotuksia, joita kukaan ihmisen jokapäiväisen elämän pyöreissä liikkeussaan ei voi välttää. Mutta näitten lisäksi on hallitus varsin tarkoin muistamaan verottaa myöskin alamaisten tuloja. Niinpä joutuu jokaisesta punta-strelingistä hallitukselle luovuttamaan määrätyn osuuden niin pian kuin tulot hyden alhaiseksi arvioidusta viikkopalkasta yli kohoavat ja tässäkin joutuu naimaton henkilö maksamaan erikoisen konvennetun takson jälkeen. Perintöverossa on otettu korkea progressiivinen verotusta käytäntöön ja tämän lisäksi tulevat vielä konvennet maksut ammattien harjoittamisesta. Niinpä liikkua ihminen, söi, joi tai muuten toimi, niin aina hänen on otava hallituksen asettamien sotaverotuksien kansa tekemisissä.

Samanlainen on asema kaikissa toisissakin maissa, joitten kansojen niskan nykyisin raivoovan sodan aikana jo on sälytetty sellainen taakka, että sen alla monet vielä synnymättömätkin sukupolvet tulevat huokaamaan. Yhdysvaltain kansa on vielä näihin asti saanut olla näistä rasituksesta vapaana muuten, paitsi että mikäli kaikki tarveaineet ovat kysymyksessä, niitten hinnat on sodan nimessä kohonettaviksi. Yhdysvaltain kansallista velkataakkaa ei kuitenkaan kapitalistiluokkamme ole vielä ennättänyt kohottaa mahdottomiin, joteu siinä vielä on lisäämisen varaa, ja siksi, koska kaikki toiset suuret kansalliset jo on laskettu kapitalismin täydelliseen orjuuteen, niin tämä vamppyrien lauma nyt katsoo ajan sopivaksi myöskin Yhdysvaltain kansan orjuuttamiselle. Tuo orjuuttamien käy mahdolliseksi ainoastaan sodan kautta ja siksi parhaillaan maalle hankitaan vihollinen, jonka kurittamisen nimessä meidän on luovuttava inhimillisistä oikeuksista ja kaikin puolin muuttuttava sukkapöytänsä kansallisen hallintomme välityksellä.

Kaikista merkeistä päätetään nykyisen maailmansodan loppu varsin lähellä, mikä merkitsee maamme kapitalistiluokalle vähemmän liikettä ja voittoa, ja senkin vuoksi on sotaa jatkettava. Ennenään sodassa olevat kansat ovat jo ostaneet amerikalaisilta asekapitaleilta enemmän kuin mistä ne milloinkaan voivat vastata ja siksi on suurkeinotellijoktemme elinkysymykseksi käynyt uuden hyvän ostajan hankkiminen. Kaikkein lähimpää ne sen saavat Yhdysvaltain hallituksesta ja siksi se on syöstävä sotaan, jotta se alkaa sotatarpeita tarvita ja jolloin kansalliset rikkaudet itsestään siirtyvät kansalta Wall-kadun pankkiohjelmiin ja kansa pakotetaan entistä tehokkaammin sukkapöytänsä hyväksi ahertamaan.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Mitä agitatsioni vaikuttaa

Jos nykyaikaisessa yhteiskunnassa on tekeillä uudistuksia, olivatpa ne sitten edistymisiä tai taannuttavia, suuria yrityksiä, joihin vaaditaan laajojen kansankerrostien kannatusta, tai yleensä sanoen mitä tahansa sellaista, jonka onnistumiseksi ihmisjoukkoja on omasta tahdostaan saatava liikkeelle ja joihin uhrattavaan, niin siihen vaaditaan agitatsioonia. Niinpä jossakin valtiossa, tai vaikkapa kuinkakin pienessä kunnassa on virkailijavaltioita toimittava, tai jostakin yhteisestä asiasta päätettävä, niin asiaa on selostettava puolelta josta toiselta ja tavallisesti se puoli aina voittoa, joka parhaiten asiansa esittää, s.o. joka eniten ja onnistuneimmin harjoittaa agitatsioonia. Jos maanviljelijöitä koetaan saada jonkin tien teettämiseen, tai jonkin suon tai järven kuivaamiseen, niin siinäkin tarvitaan pitkiä selostuksia asian kannattavuudesta ja sen muista eduista, eli toisin sanoen asian onnistumiseksi on agitattava. Jos joku enemmän valittu virkailija yhteiskunnassa on torkkeasti laiminlyönyt tehtävänsä tai menetellyt ankeaksi antamattoman omavaltaisesti, niin häntä vastaan on agitattava, ennenkuin hänet saadaan syrjään syytettävä. Ja olletikin jos jonkin yrityksen onnistumiseksi on varoja kerättävä, niin sitä varten vasta oikein on agitattava, sillä muuten ei, ihmisiä saada kukkaroihinsa nauhoja hellellään.

Kuten sanotti, niin miltei jokainen yhteinen asia vaatii vissin määrän agitatsioonia onnistuakseen. Tämän tosiasian on esim. Canadian hallitus erinomaisen hyvin oivaltanut puristaessaan maansa asukailta rahoja sotatarkoituksiin lainojen muodossa. Canadian hallitus on näet tähän mennessä painattanut "asiaa valaisevaa" kirjallisuutta kokonaisuudessaan 14 tonnia ja sen jakanut kansan keskuuteen. Tuloksena tästä on ollut, että Canadian hallituksen on onnistunut saada kansaltaan—\$150,000,000. lainaksi sotaan, paitsi että mikäli kaikki tarveaineet ovat kysymyksessä, niitten hinnat on sodan nimessä kohonettaviksi. Yhdysvaltain kansallista velkataakkaa ei kuitenkaan kapitalistiluokkamme ole vielä ennättänyt kohottaa mahdottomiin, joteu siinä vielä on lisäämisen varaa, ja siksi, koska kaikki toiset suuret kansalliset jo on laskettu kapitalismin täydelliseen orjuuteen, niin tämä vamppyrien lauma nyt katsoo ajan sopivaksi myöskin Yhdysvaltain kansan orjuuttamiselle. Tuo orjuuttamien käy mahdolliseksi ainoastaan sodan kautta ja siksi parhaillaan maalle hankitaan vihollinen, jonka kurittamisen nimessä meidän on luovuttava inhimillisistä oikeuksista ja kaikin puolin muuttuttava sukkapöytänsä kansallisen hallintomme välityksellä.

Väimein mestarinäyte agitatsionin vaikutuksesta on Yhdysvaltain sotaan sotkeminen. Kun siitä ensiksi alettiin kuiskia, niin kaikki kansa oli järkästi asiaa vastaan. Maa oli kuitenkin raharuhinaitemme laskelmien mukaan sotaan kiihottettava ja siksi oli pantava miljoonia liikkeelle voimakkaan agitatsionin harjoittamiseksi. Niinpä rahapöytänsä määräsivät maan sanomalehdistön puhumaan sodan puolesta ja jokaisessa mahdollisessa paikassa nostamaan hirmuisen melun loukatusta kunniamme, ja samaan aikaan panttiin hallituskoneisto toimimaan. Kun tällaista menetelyä herkeämättä jatkettiin vuoden päivät, niin kansa, joka aluksi oli niskaavillat pystyssä kuunneli sotalauluja, kallisti niille vähitellen korvansa ja lopulta inostutti käyttä kurkkua huutaamaan samassa äänijäissä. Ja tuloksena tästä kaikesta on, että me parhaillaan odotemme vain muodollista sodanjulistusta.

On aivan varmaa, että jos Yhdysvalloissa kansan edustajilla, socialisteilla olisi tällä aikaa ollut kylliksi aineellisia varoja käytettävänsä, nimitään niin paljon, että kapitalistiemme kavalista tuumista kyllin usein ja kyllin selvästi jokaiselle työläiselle olisi voinut puhua, niin sodasta Yhdysvaltojen ja jonkun toisen

maan välillä ei olisi kysymystä. Kaikki tämä sotakiikko on näet keinotekoista ja todellisuudessa kansalle aivan vierasta. Kansan joukkojen sotaisia mielenala — mikäli sellaista ilmenee — johtuu kokonaan siitä, että kansalle sen todellisten etujen puolesta ei ole kyllin voimakkaasti agitattava, jotavastoin sotakiikkoihin ovat oman tarkoituksensa käyttäneet miljoonia dollareita ja koko maan mahtavaa porvarillista sanomalehdistöä. Nykyään kirjoitetaan nopeasti ja paljon maailmanhistoriaa, sillä suuret tapaukset seuraavat toisiaan kintereillä. Yhteiskunnalliset olosuhteet kärjistyvät järjestymisensä ja olletikin työläis-

ten otot käyvät aina entisestäänkin sietämättömimmiksi. Maaperä suuren yhteiskunnallisen valankumouksen alottamiseksi, mitä aina vain edullisemmaksi, mitä päikeämmäksi valtaluokan harjoittama sorro käy, ja siksi olisi kansan suurille joukoille osotettava miksi kaikki nykyiset sodat käydään ja miksi kansan niistä on kärsittävä. Toisin sanoen työväenluokan olisi asiansa puolesta käyvä moniverroin suuremman agitatsioonyön harjoittamiseen ja silloin kun se saataisiin kyllin voimakkaaksi, niin ei myöskään kestäisi kauan ennenkuin kansan enemmistö, nim. työväenluokka olisi maailman valtijaana.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

Niille, jotka sitä muuttoa harkitsevat

Kun Toverin muuttokysymys on nyt uudelleen esillä ja kun sen yhteydessä tullaan tarvitsemaan etupäässä tietää paljonko muuttokustannukset tulisivat maksamaan, niin julkaisemme tässä mitä laskelmat osoittivat silloin kun Toverin muuttaminen Portlandiin oli kysymyksessä. Silloisten laskujen mukaan olisi tarvittu muuttovaroja 4,449 dollaria, joista kuitenkin 2,000 dollaria velkojen maksuun. Muuttokustannukset olisivat olleet silloin siis noin kaksi ja puoli tuhatta dollaria. Mutta nyt on niihin lisättävä tuutua summa siksi, että täällä on nyt ainakin kaksi kertaa raskaampi kuorma vietävänä, joskaan ei velkoihin tarvittaisi rahaa. Jos laskeimme muuttokustannukset täältä Seattleen noiveaan neljän tuhannen dollarin vaiheelle, niin luulemme olevamme suunnilleen oikeassa.

Tällä emme tahdo puhua muuttoa puolesta tai sitä vastaan, julkaisemme vain numerot niiden nähtäviksi joiden välttämättä täytyy ne tietää ja jolla ei enää satu olemaan entisiä Toverin numeroita tällä. Jos jollakin on vanhoja Toveria, niin voi nämä numerot löytää lehden numerosta 77, v. 1912.

"Tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä"

Kun työväestö alkaa liikehtii tavalla, joka tarkoittaa sen omien etujen ajamista, siis yläluokan edulle vastakkaiseen suuntaan, ryhtyy hallitus tavallisesti myöskin jonkinlaisiin tehtäviin ja niitä tehtäviä kutsutaan hallinnollisiksi toimenpiteiksi. Työväestön liikehtimisen laadusta riippuu silloin hallituksen toimenpiteittenkin laatu.

Historian lehdistä ja sanomalehdistössä saamme usein kuulla puhuttavan "tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" milloin minkin asian yhteydessä; tavallisimasti kuitenkin silloin, kun on kysymyksessä jokin yläluokan edulle vaarallinen liikehtiminen alaluokan keskuudessa. Joitakin päiviä sitten puhui tämän maan sanomalehdistö jonkinlaisista "tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteistä", joiden avulla Venäjän hallitus yritti tyynnyttää — luonnollisesti veroin — kansan näikkäpäänsä, mutta sittemmin täytyi saman sanomalehdistönkin tunnustaa, niin vastenmielisiä kuin se sille onkin, että juuri ne "tarmokkaita hallinnolliset toimenpiteet" oli se kipinä, joka sytytti kumopulpon ilmielikkään ja poltti koko itsevaltaisen hallituksen "tarmokkaine hallinnollisine toimenpiteineen".

Maikka itsevaltaisen hallituksen kiskutuksen, niin "tarmokkaita hallinnolliset toimenpiteet" eivät kukistuneet, ne vain siirtyivät itsevaltaisen hallituksen niille edelleen, milloin sen porvariston edut sellaista vaativat.

"Tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" aikkoo takäläisenkin hallituksen kaikkein sen vastustuksen, joka työväestön keskuudessa paikkapaikoin ilmenee sen sotapuuhia vastaan. Sellaisia toimenpiteitä on oivallisenä esimerkkinä sensuurilakiesitys, joka säätää melkein elinkautisen rangaistuksen jokaisesta siitä vastaan tehdystä rikoksesta, vaikkapa se olisi vain viaton oikolukuvirhe jossakin painotousteissa.

"Tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" muodostavat kukistuvan hallituksen viimeisen turvan, olipa kysymyksessä minkälainen hallitus tahansa; niihin saattaa turvautua porvarillinen tasavalta, kuten teki Ranskan hallitus rautatieläisten lakon aikana ja taantumuksellisen byrakratia, kuten Venäjän hallitus tammik. 22 p:nä 1905.

"Tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" ovat olleet jokaisessa Europan maassa päiväjäijestyksessä sitte sodan alun ja vain niiden avulla on sisälläinen työväestö kyetty pitämään "tyytyväisenä" siihen heiltevin, joka jokaisessa maassa on vallinnut. Mutta "tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" saattavat ennen pitkää käydä tehottomiksi muuallakin kuin Venäjällä. Kaikkialla on näet rajansa, ristiin hallituksen menettelylläkin. Kaikesta "tarmokkuudesta" huolimatta saattavat ne ajaa epätoivoisen työväestön liikkeelle kautta koko maailman ja sellaisessa kaostilassa saattavat valtaistuimet kekahdella ja hallitsijat vaihtua, mutta valitettavasti usein käy silloinkin siten, että uusi hallitus saa "tarmokkailta toimenpiteillä" aikaan sen mitä ei vanha kynnyn saamaan, sillä järjestymätön ja päämääränsä tuntematon joukko osaa vain liikehtii, mutta ei ollenkaan johtaa liikehtimistään ja se saattaa ajautua ansaan, jossa "tarmokkaita hallinnollisia toimenpiteitä" kaikkialla on taas pitkiä ajoiksi.

Löytyy vain yksi joukko, jota ei kukisteta eikä johdeta harhaan "tarmokkailta hallinnollisilla toimenpiteillä" ja se joukko on luokkatietoinen, päämäärästään ja tehtävästään täysin selvillä oleva järjestynyt työväestö. Sitä eivät vallassaolijat kukista "tarmokkailta hallinnollisilla toimenpiteillä".

Muuan p o m i juttu Clevelandissa, Ohiossa

Tällä Clevelandissa koetettiin yllyttää työläisiä kaikin voimin kapina-tullele saksalaisia vastaan. Vaan eihän se tahtonut oikein lounstua. Tällä olevat saksalaisetkin olivat niin lammasnabakkisen rauhallisia, etteivät edes pian vuoksi räjähtäneet ilmaan rakenteilla olevaa miljoonien maksavaa siltaakaan.

Kaikki olivat epätoivoissaan, koettamaan hautoa mielessään jotain keinoja, jonka avulla ihmiset yllytetäisiin saksalaisia vastaan. Onkinhan niitä saksalaisia ja unkarilaisia täällä kaikki "sapat" täynnä, aivan kuin torakoita.

Toisissa kaupungeissaan ne ovat löytäneet edes pommeja, jotka on voitu vanna saksalaisen valmistamiksi, vaan täällä kun ei löydy edes pommejakaan.

Valkeni sitten lauantai, maaliskuun 10 päivä — alkopaa lita hämäärtä — eikä vielä mitään kuulunut...

Illan hämärässä hyökkää Kaaliosken Matti hengästyksissään "Aatteen Wesan" konttoriin, jossa juuri valmistelin tiistai-illan puhumaseuran kokouksessa ilmestyy "Extra" huutaen:

— Pommi on löydetty Union asemalta!

— Kai niitä sieltä löydetään jokin ainoa päivä semmoisia pommeja kuin sinäkin olet, tuumiskelin Mattille rauhallisesti.

Matti vetäsi taskustaan ylimääräisen "Pressin", jossa etuvälillä oli jäniksen kapalan kooisilla puuvilla kirjalimellä painettuna:

— Pommi löydetty Union asemalta! Arvellaan saksalaisten aikoneen sen avulla "rauhioittaa" koko ase-